

DEN SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.

LÖP. No. 50. — ÅRG. 5.

WINNIPEG, MAN., 30. NOVEMBER 1891.

{No. 11. Lösn. 5 Cts.

BREF FRÅN WHITEWOOD.

IV.

HERR REDAKTOR!

Då stormen hviner i knutarne, bläcket fruset, pennan rostad och fingrarna styfva som träpinnar samt hela ens arma lekamen är svåra ansatt af den "ryska snufvan," är det sannerligen ej lätt att skriva tidnings korrespondenser, isynnerhet från en pånyheter så torr ort som Whitewood. Dock, som Eder korrespondent nu tagit sig ett par månaders hvila och med asidosättande af allt skribleri därunder sysslat med resor och jagt samt landtmans arbeten m. m., måste jag väl nu, på vederbörlig uppmaning, sända någon "spalt fyllnad" till Eder ärade tidning, fruktande att i annan händelse helt och hållet falla i Red. onåd.

Om jag nu tillåtes att gå ett par månader tillbaka i tiden, så har jag att anteckna den årliga jordbruks- och industri expositionen (the fair) i distriktet, som afhölls här den 1. sistlidne Oktober. Utställningen, som var arrangerad i emigranthuset, hade att ljuda på många vackra profver af olika sädeslag, rotfrukter, mejeri produkter såsom smör och ost samt fruntimmers handarbeten m. m. På planen utanför voro hästar, nötkreatur, får, svin och fjäderfä af åtskilliga varieteter utställda, och det hela gaf en ganska god ide om hvad distriktet i allmänhet kan producera. Tyvärr var vädret den dagen mycket ogynnsamt, nemligen kallt och blåstigt, hvilket troligen afskräckte många utställare från att infinna sig på fäiren och antalet af de utställda artiklarna var därför också något mindre än de föregående åren, men fullt ut jämnödsom ej bättre än vid föregående utställningar. Man såg högst få af landsmännen från Nya Stockholm vid utställningen, hvartill den långa resan i det ruskiga vädret måhända var den förmåsta orsaken, och tyvärr hade ej heller ingen af dem utställt något af sine produkter, hvilka ingalunda behöft skammas för sig i brodd med våra engelska talande grannars utställningsartiklar. Men skola hoppas att våra landsmän ett annat år ej skola försumma att värdigt representera sig

i afseende å landtmans produkter samt slöjd, handarbeten m. m.

Sedan nu årets ymniga gröda i distriktet är väl inhostad och till större delen tröskad, ser man tiotal lass af hvete dagligen inköras till staden och våra trenne uppköpare äro därför flitigt upptagne från morgon till afton med att magasinera och utskippa den torgförda säden. Bland hvetesäljare på stadens gator synas det största antalet förnärvarande representeras af skandinaver och demäst ungrare och böhnare. De förnämnda, isynnerhet, komma troligen att under instundande vinter hafva fullt upp att göra med att torgföra sin rikliga afkastning, hufvudsakligast af hvete som med afseende å kvaliteten—med få undantag—betingar det högsta å orten gängbara priset. I afseende å kvantiteten af den inbergade grödan torde landsmännen i Nya Stockholm ej heller hafva skäl att klaga, alldeles stund medelafkastningen af hvete i kolonien utgör, efter lägsta beräkning, minst 25 bushels pr. acre och total summan af hela den inbergade grödan stiger till 19,000 bushels, hvilken fördelad på 50 farmare lennar ett medeltal af 380 bushels på hvarje farm.—Ett i sanning vackert resultat då man tager i betraktande den korta tiden af endast omkring 3 år sedan, de fleste nybyggarna slog ned sine bonpalar i kolonien.

Vid den 7 dennes försiggångt val af medlem till Legislaturen (the Legislative Assembly) i Nordvestra territorier, blef vår populära postmästare, herr D. Campbell vald till representant från detta distrikt, med en betydlig majoritet öfver sine motkandidater, herr Thorburn (den förre representanten) och Hawkes, hvarvid den sistnämnde isynnerhet blef så grundligt stukad att han fann för godt att packa in och "taga sin matis ur skolan" innan valet var öfverstån det. Herr Campbell har kanske till stor del att tacka skandinaverna för sin vunna seger, enär han erhöi deras enhälliga understöd och hans rostmajoritet bestod i de af skandinaverna afgifna rösterna. De hoppas därför nu—och detta medrätta—att han å sin sida skall hjälpa kolonisterna med att få ett

HURRA!

Det bästa ställe att köpa kläder, allt slags ylle och öfriga herrartiklar

är

"BIG BOSTON"

HÖRNET AF CITY HALL SQUARE OCH MAIN STREET.

PIERCE'S SADELMAKERI.

ALLET HVAD TILL YRKET HÖRER AF
BÄSTA BESKÄFFENHET.

INTET FUSK ARBETE.

BESÖK oss eller, SKRIF för våra priser, som äro de LÄGSTA möjliga.

287 JAMES ST., - - WINNIPEG.

R. D. WAUGH FORSÄKRINGS OCH LAND AGENT.

495 MAIN STR., WINNIPEG.

Säljer billigast uppodlade farmar och "vild" land nära intill Winnipeg Utöfnar penningar. Meddelar brandförsäkring å byggnader på landet samt försäkrar boskap. Förfrågningar besvaras bekvämligt.

tillräckligt regeringsanslag för fullbordande och istandsättande af den nyanlagda vägen emellan kolonien och staden, samt för uppförande af en ny bro öfver Qu Appelle floden, hvilket för närvarande utgör den mest "brännande" frågan för Nya Stockholms borne. Genom nämnda väg förkortas nemligen afståndet emellan kolonien och staden minst ett par mil, forutom att de svåra backarne, hvilka man har att passera på den gamla vägen, därigenom helt och hållet undvikas. Vår lilla skandinaviska koloni här i staden har i dagarne förökats med en familj, bestående af 7 personer, nemligen herr P. A. Olcen's, som nu inflyttat till staden från sin närbelägna farm.

C. K. A.

JOB PRINTING IN SWEDISH

and English executed promptly. Copy for posters, advertisements, etc., translated.

Address all communications to
The Nordvesten Publishing Co.,
Spencer Block,
WINNIPEG, MAN.

HVAD VI KUNNA LÄRA FRÅN DET GÅNGNA VÄXTARET!

Ingångna meddelanden visa att skördesresultatet är äfven bättre än väntadt var. Den mesta grödan är ännu otröskad men arbetet har framskridit tillräckligt för att sätta oss i stånd att döma med större visshet, huru utfallet kommer att blifva.

Rapporterna från de tröskande äro i regeln särdeles tillfredsställande. Salen visar sig på många platser gifva större afkastning än tänkt var. I sanning hugnande hyheter!

Det är nu fullt säkert, att vårt hveteföverskott kommer att blifva mycket större än hvad var antaget. Kornaltet är helt enkelt storartadt! Hafre säges i enskilda fall hafva gifvit mellan 60 och 100 bushel pr. acre och flere berättas om skörde af hvetet från 40 till 50 bushel pr. acre. På del hela taget har landet detta år blifvit rikt välsignadt. De stora försäljningarna af "bindingtwine" och skördemaskiner visa att falten varit rika skördar och vi hafva ytterligare bevis derå i den stora utskräppning som för närvarande eger rum. Att hvetet gifver så stor skörd är så mycket mer beaktansvärdt, enär värdet var allt annat än gynnande under skördetiden. Vi kunna också med säkerhet säga, att intet land på jorden kan uppvisa samma antal bushel säd i förhållande till den landbrukande befolkningen som vestra Canadas prairier. Hade värdet varit godt, skulle resultatet hafva blifvit ännu bättre. Vi hafva dock ingen orsak till klagomål öfver resultatet, som det nu befinnes vara, och vi kunna utmana hvem som helst att visa bättre.

Sedan nu skörden är antingen i stack eller sädesmagasin och växtåret är gånget må vi se tillbaka för att söka draga några lärdomar af årets erfarenheter. En sak, som ej kan disputeras, är, att många farmare söka göra för mycket arbete på för kort tid.

"Gapa efter för mycket" är ett allmänt fel hos Manitobas farmare. Många odla mer än de kunna taga vara på, och, då skördetiden kommer med liten eller ingen hjälp och höga löner, kunna de ej få folk nog. På grund därpå kommer sålden att stå för länge utsatt för allt

slags väder och följaktligen mer eller mindre utsatt för skada. En stor del af skadad säd beror derpå. Om farmarne kunde besluta sig att arbeta i mindre skala och med större omsorg skulle vi höra mindre om skadad säd. T. ex. en farmare besår om våren 300 acres. De första 100 säas i god tid, de nästa måhända något sent för att få en säker skörd och de sista 100 säas så sent, att de äro mycket osäkra. Då det kommer till skörd äro de första 100 acres i godt stånd, men återstoden är sen och, med så liten hjälp, som kan erhållas härstädes i goda år, nästan säker att blifva skadad, imman den kan fås in. Om farmarne ville nöja sig med hvad de kunde så och skörda inom resonlig tid så skulle de ej behöfva oroa sig och ångslas så mycket. Om de inskränkte sin hveteara och istället uppmärksamade boskapsskötsel, mejeri, hönsgård etc. skulle de hafva mera kontanter, mindre bekymmer och göra landet bättre känt. Den skada, som hveteskörden lidit detta år, betrakta vi helt enkelt som en välsignelse under förklädad.

Hade värdet varit gynnsamt alltigenom, så hade farmarne uppmuntrats att ytterligare utvidga sina hvetefält och lemna allt annat ur sigte, måhända med ödesligt resultat nästa år.

Lärdomen är enkel: försök ej att göra mera än hvad du kan göra väl!

En annan sak bör derefter vidröras: det är den särdeles dåliga vanan att låta säden stå i "stook" eller skylar för att kunna tröska förutan stackning. För sparsamt arbete låta en del farmare sin säd stå i skylar i veckotal, innan de kunna få hjälp att tröska. Många hafva lidit deraf i år; upphållsväder brukar vara en regel här under skördetiden men de två sista åren hafva varit våta. Desutom, skulle säden slippa undan väte, blir alltid kornet bättre genom svettning i stacken. Kostnad och möda ett stackt äro så ringa att ingen borde riskera att utelemna der, delen af skördearbetet. Bruket att tröska från skylar kan ej nog strängt fördömas.

Kreditsystemet har nyttjats till stor utsträckning i detta land och vi tillåta oss att närmare beröra denna fråga. Farmare hafva isynnerhet blifvit offer för krediten. Vi

säga offer enär vi hålla före att det är mera till skada än nytta för en person, om han kan lätt få kredit. Farmaren måste betala skatt till kreditsystemet antingen direkt eller indirekt. Om han ej har att betala ränta, måste han betala ett högt pris för saker, köpta på kredit. I sjelfva verket betalar han mera för att få på kredit och har ränta desutom. De ökade kostnader som krediten medför å många artiklar, äro i sanning storartade. Farmaren skulle, om han köpte kontant, betydligt förminka inköpssumman, på samma gång en hel del onyttiga saker, som nu äro på kredit, skulle undvikas.

EN BULLDOGG I KRINOLIN.

Ur ett på svenska öfverflyttadt arbete "En pilgrims dagbok—och mera dertill" af den engelske humoristen Jerome K. Jerome taga vi oss friheten att meddela våra läsare nedanstående lilla, berättelse, tillhörande den högkomiska genren. Förf, har i ett kapitel, kalladt "Vintergrönan", såsom en äkta humorist riktat sina tankar på än det ena, än det andra, tills han slutligen kommit att tänka på bulldoggar, hvarefter han serverar den ena berättelsen efter den andra om dessa djur. Sedan han länge talat om en sin onkels bulldogg, fortsätter han:

Men den sorgligaste historia jag någonsin hört i sammanhang med en bulldogg berättades af min tant.

Ni kan lita på att den historien är sann, ty det är ej en af mina, det är en af min tants, och hon skulle anse det under sin värdighet att tala osanning. Det är en historia som man kunde berätta för hedningarna och veta med sig att man lärde dem sanningen och gjorde dem godt. Denna historia omtalas i alla söndagsskolor i vår trakt och ger anledning till moraliska betraktelser och utläggningar. Det är en historia som ett litet barn kan tro.

Händelsen tillbrog sig under den gamla krinolintiden. Min tant som då bodde i en landsortsstad hade gått ut en morgon för att göra några uppköp och stod på Storgatan talande med en väninna, en mrs Gumworthy, doktors fru. Hon (min tant) hade vid detta tillfälle på sig en krinolin som hon, för att nyttja hennes eget uttryck, höll på. Den var ofantligt stor, styf som ett jerntrådsstaket, och den satt utmärkt.

De stodo utanför klädeshandla-

ren Jenkins' butik; och min tant tror att den—krinolinen—hakat upp sig på någonting, så att en öppning uppstod mellan densamma och marken. Hur det var med den saken, lemna hon derhän, men säkert är att en löjligt stor och stark bulldogg, som strok omkring i damepnas närhet vid detta tillfälle, lyckades på ett eller annat sätt tränga sig in under min tants krinolin och göra sig till hennes fånge.

Då hunden helt plötsligt befann sig i en mörk och dyster kammare, blef han helt naturligt forskräckt och gjorde ursinniga ansatser för att kugma ut. Men åt hvilket håll han än försökte sig, så stod krinolinen i vägen för honom. Då han derpå tog till flykten, förde han den naturligtvis med sig, och med krinolinen följde naturligtvis min tant.

Men ingen kände till förklaringsgrunden. Min tant visste ej ens sjelf hvad som händt. Ingen hade sett hunden krypa in i krinolinen. Allt hvad folket såg var en allvarlig och högligen respektabel medelålders dam, som helt plötsligt och utan någon synbar anledning kastade sitt paraply på marken, flydde uppåt Storgatan med en hastighet af tio mil i timmen, rusade tvärs öfver den med uppenbar fara för sitt lif, störtade nedåt densamma igen på andra sidan, rusade på sned som en uppskrämd krabba in uti en kryddkrämars butik, sprang tre hvar omkring derinne och vände upp och ned på hela lagget, kom baklänges ut igen och slog omkull en breflärare, gjorde ett skutt ut på gatan, dröjde ett ögonblick liksom tvekande på kantstegen och rusade derpå uppför backen igen, alldeles som om hon nyss satt sig i rörelse, hela tiben skrökande så högt hon förmådde att någon skulle hejda henne!

Naturligtvis trodde alla människor att hon var galen. Folket flydde för henne som agnar för vinden. På mindre än fem sekunder var Storgatan en öken. Stadsborna skyndade in i sina butiker och hus och barrikerade dorrarna. Modige män störtade ut, togo små barn och förde dem i säkerhet under mängdens jubel. Kärror och vagnar öfvergåfvos, medan körsvennerna klättrade uppför lyktstolpar.

Hvad som skulle ha inträffat, om detta spektakel fått fortgå mycket längre—huruvida min tant stulle ha blifvit nedskjuten eller brandsprutan kommit till användning mot henne—är, i anseende till hopens förfaran, svårt att säga. Till all lycka för henne blef hon till sist utmattad. Med ett rop af fartvillan dukade hon under och satte sig ned på hunden, hvarefter frid och lugn åter herrskade i den goda staden.

HOMESTEAD LAG.

Alla sektioner med jemna nummer utom 8 och 26, äro öppna för "homestead."

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen å närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhålla är beläget, eller om nybyggaren föredrager, må han efter ansökan till inrikesministern i Ottawa eller till Dominion Land Commissioner i Winnipeg, befullmäktiga någon vara landkontoret att förtäta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna homesteads skyldigheter fullgöras på tre sätt.

- 1) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år vid förlust af sin rättighet till landet.
- 2) Bosättning under tre år inom 2 mil från homestead (qvart sectionen) och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 3 månader i ett andamålsenligt hus, uppfördt å landet. 10 acres måste plöjas första året efter inskrifningen, 25 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vara besädda andra och 25 acres tredje året.
- 3) En nybyggare må vistas hvar som helst under de första 2 åren men första året bör han plöja 5 acres, och under det andra året besädda 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfvensom bygga ett andamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlopp från inskrifningsdagen. Derser måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT

Kan göras hos land-agenten, homesteadsinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'Appelle station.

Sex månaders notis måste gifvas skriftligen till regeringens landkommissioner af nybyggaren om hans ansökan, för han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg, Moosomin och Qu'Appelle station. Nyanlända emigranter erhålla på hvarje af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådana andamålsenligt tjänstmän erhålla kostnadsfritt råd och upplysningar vid anskaffandet af land som helst öfnar sig för nybyggaren.

Alla förfrågningar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen torde adresseras till

H. H. SMITH,

Dominion Regerings-landkommissioner.

WINNIPEG - - - - MANITOBA

VALDISTRIKTET WHITEWOOD.

Detta distrikt har alla de fördelar, som äro nödvändiga för mixed farming d. v. s. åkerbruk och boskapskötsel i förening. Det sträcker sig från township 9 till 21 i norr och söder och från 2dre meridiana till range 7 i öster och väster. Det är sålunda 66 mil långt och 36 mil bredt och har en mycket växlande yta.

"Moose Mountains" (Elgbergen) i söder bildande dess högsta del, äro en sträcka af högt beläget land, hvarest skogsdungar, höland, små sjöar, grof aspskog och bergskullar omväxla med öppet slättland, som så småningom afvägrar i den stora oändliga prärien. Jagaren och fiskaren finna denna del särdeles tilldragande. Från dessa bergskullar nordost i ranges 1, 2 och 3 sträcker sig prärien prydd med lundar af löfträd. Många välmående nybyggare hafva sina trelliga hem, spridda här och der mellan breda fält, härande goda skördar af hvetet, hafre, korn och rotfrukter. Glen Adelaide, Fairmeade, Parkin, Benbecula och Sunnymeade aronammen på de olika kolonierna och deras postkontor. Norrut från bergen i ranges 4, 5 och 6 är prärien öppen; nybyggare hafva likaledes därstädes i är bergat goda skördar. Nära intill "Pipestone Creek" gifvas skogsdungar och den breda flodden landet ett helt olika utseende.

Prärien är mera vägförmig mellan Pipestone Creek och Qu'Appelle floden, hvares djupa dal foromdags fylldes af massor af snabbt ilande vatten, men som nu bjuder en talia af lugn och skönhet och hvarest hjordar af boskap, får och hästar beta emellan de här och der liggande nybyggarnes hus och odlingar, talande bevis för civilisationens

framskridt. Prairie och skogsdungar omväxla igen längre mot norr ömsom sanmansmåttande i behaglig harmoni. Öfver allt finnas sparsamt befolkade nybyggen: Keiths, Montgomery, Dixons, Weed Hills, Spring Lake, Bellevue, Meadow Lea söder om Qu'Appelle, Cotham, New Stockholm, Esterhaz, Forrest, Sumner norr om floden. Jorden är alltigenom god matjord, liggande på lager af lera eller sand, alltid i gynsamma är gifvande storartade skördar af sädeslag och rotfrukter-god lön för mödan. Blomsterriket är särdeles väl representeradt. Från tidigt om våren då sippan tittar fram mellan de smaltande drivvorna till sent på hösten sakna prärien och skogsdungarne aldrig grönska och vålluktande blommor. Nybyggaren finner skog tillräckligt för bränsle, gärdsling och byggnadstrimmer, obegränsade betesmarker, hö för vinterförråd, solken och frisk luft för godt humör och god hälsa.

Vild frukt finnes i allmänhet i öfverflöd och de vilda fruktträden eller buskarna förlämnas lätteligen genom odling.

Det är nu ej längre tvifvel underkastadt, att hvetet, korn, hafre, råg och ärter gifva goda skördar och, att rotfrukter och trädgårdsalster växa och trivas synnerligen väl. Nybyggarna funno snart de stora fördelarna af mixed farming. Redan i början af landet; bebyggande infördes några utmärkta hingstar och tjurar och de flesta farmare hafva nu små hjordar af god boskap för både ladugården och köttmarknaden. Får hafva ej sidosatts och betala sina egare väl. Svin äro af stor vikt för hushållskammaren medan honsafveln gifver god lön — så god att en duktig husmor kan genom försäljning af ägg och smör bestrida hushållsaffärer och äfven hjälpa till med kläder etc.

En prairie väg är ej svår att köra nu, sedan nybyggen finnas i nästan hvarje riktning. Regeringens beslut att ansäa pennningar till vägförbättringar har haft till resultat, att alla vägar till marknadsplatserna längs jernvägen äro i godt stånd. Skolsystemet är fritt och väl ordnadt; i hvarje nybygge finnes skola med en väl allmogad lärare. Skolskatten är mycket liten. Ingen vägrar att betala, enär det är nästan all skatt som äskas af farmare. De olika religionssamfundnen hafva präster eller missionärer, så att hvaregen kan komma i attnjutan af skolech kyrkoförmåner. Postbefordringen är likaledes tillfredsställande.

Alla städer längs Canada Pacific jernvägen hafva daglig post både öst och väst och i nybyggena sändas post hvarje vecka. Fyra städer

vid jernvägenäro händiga marknadsplatser, två inom distriktet, Whitewood och Broadview, och två tätt utanför, Wapella i öster och Grenfell i väster. Nybyggaren bor i regeln ej långt från dessa platser och kan sålunda draga fördelen af konkurrensen dememellan.

Ett talande bevis på, huru eftersokt detta distrikt är af alla klasser, är det faktum, att bref på ej mindre än femton olika språk utdelas från Whitewoods postkontor. Några anmärkningsvärda företag hafva ock satts igång. Söder om Whitewood har ett franskt bolag en storartad cikoriefabrik. Sockerbetor odlade här hafva bevisats innehålla en ovanligt hög procent af sockerämne och förberedelser hafva gjorts för att odla dem i stor skala. En fabrik för tillverkning af Schweitzerost kommer snart att sättas igång. All detta är resultat af fransk förmåga och företagsamhet.

Till följe häraf och de kringbende farmarnes framgång har staden Whitewood blifvit en plats af betydelse och stora affärer göras der. En invandringsagent är stationerad der och regeringen har byggt ett bekvämt hus att begagnas af nyanländande emigranter. Staden Broadview är likaledes en betydande plats.

Enär New Stockholm är beläget inom detta distrikt tro videt här intressa landsmännen att taga del af hvad Mr. Thorburn förrer ledamoten af Territorernas "Assembly" eller "riksdag" säger derom.

Red.

Fru Levy: "Isak, Isak, jag hör en karl snarka under sängen. Det är bestämt en tjuf!"
"Tyst, Rebecka, väck honom inte; i morgon skall jag kräffa honom för nattlogis."

En människokännare: "Vi måste otvifvelaktigt snart vara vid en tunnel."
"Hvar för tror du det?"
"Damerna torka sig omsorgsfullt om munnen."

CONSUMPTION CURED.

An old physician, retired from practice, having had placed in his hands by an East India missionary the formula of a simple vegetable remedy for the speedy and permanent cure of consumption, Bronchitis, Catarrh, Asthma and all Throat and Lung Affections, also a positive and radical cure for Nervous Debility and all Nervous Complaints, after having tested its wonderful curative powers in thousands of cases, has felt it his duty to make it known to his suffering fellows. Actuated by this motive and a desire to relieve human suffering, I will send free of charge, to all who desire it, this recipe, in German, French or English, with full directions for preparing and using. Sent by mail by addressing with stamp, naming this paper.

W. A. NOYES,
820 Powers' Block, Rochester N. Y.

Den Skandinaviske
Canadiensaren.
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN.)

A Swedish Monthly Journal,
ISSUED AT
WINNIPEG, MANITOBA.
The first and only Scandinavian paper
ever issued in the Dominion of Canada.

Prenumerationspris, post-
porto inberäknadt, 50 cts.
Correspondenser och med-
delanden mottagas med tack-
sambet.

Agenter önskas öfver allt
der våra landsmän finnas.

Redaktör: JOHN E. FORSLUND.
Winnipeg, Man.

50 CENTS

Äro ej en stor summa. Men många 50 "centare" göra en hel hop. Red. är i klämna och skulle gerna mottaga en hel hop af nämnda mynthsort.

Vi ämna, så vida någon utsigt för ett lifligt deltagande finnes från landsmännens sida, söka utgifva tidningen en gång i veckan nästa år. Sänd därför in namnen på alla närboende landsmän, så att vi må kunna utsända profnummer i början af nästa år.

Decemberrumret blir under alla omständigheter det sista af Canadiensaren. Det kommer att innehålla fullständigt prospekt för den nya tidningen, om vi kunna få den i gång.

Mr. C. O. Svenson, som efter en månads resor i vestra Canada återvärdt hem, medför de bästa intryck af sin färd och hvad han sett. Han kommer att afgifva full rapport deröfver till Regeringens Åkerbruks-Departement, å hvars anmodan han företagit denna inspektions resa.

Ur den vidlyftiga rapporten meddela vi här ett litet utdrag. I Winnipeg ådrog sig emigranthuset hans synnerliga uppmärksamhet, på grund af dess snygghet och de bekvämligheter som finnas för både friska och sjuka.

Landsmännens snygga hem och den nykterhet, som rådde öfverallt bland Skandinaverna synes hafva väckt Mr. Svensons synnerliga belåtenhet.

Brandon och dess omnejd kommer derefter in för en mycket smickrande omnämnelse. De många elevatorerna, banker, praktiska hus, samt framför allt regeringens

experimentalfält besågos och beundrades. Flere framgångsrika landtmän "interviewades" också.

I Oak Lake besöktes Mr. B. Hallonquist, hvarefter kosan styrdes till Fleming. Derstädes mötte han den förste settlaren på platsen, Mr. Herlismän, som hade kommit der fattig för 9 år och, som nu ej ville sälja sin egendom för \$5000. De der bosatte skandinaverna befunnos i synnerligen goda omständigheter.

Whitewood besöktes som hastigast jemte andra mellanliggande platser af intresse på vägen till Edmonton, som får en särdeles god beskrifning likaledes Calgary. På återvägen besöktes Prince Albert och derefter New Stockholm, Skandina via och Yorkton. Mr. Svenson är synnerligen belåten med hvad han såg i de skandinaviska nybyggena, om än de i vissa fall tycktes behöfva en liten väckare.

Det är synnerligen glädjande att finna så goda omdömen från en person med Mr. Svensons erfarenhet af lifvet i trämmande land. Han har varit i Amerika i 22 år och bör sålunda kunna anses fullt kompetent att döma i den fråga, för hvars skull han tagit denna långa tripp.

Vi hoppas allvarligt att denna Mr. Svensons nu fullbordade inspektion vill medföra de bästa resultat, enär, som vi så ofta förut uttaladt, vi anse att Canada är rätt plats för de af våra landsmän, som beslutat sig att utvända. Mr. Svenson, hvars adress är Waterville, P. Q., vill med största nöje besvara alla förfrågningar angående förhållandena i Canadas nordvest.

SKANDINAVIA,
28. Novbr. 1891.

Ett emigrationens intresse har en Mr. Svenson från staten Quebec under månaden besökt oss. Hans besök var visserligen kort, men utrustad, som han tycktes vara med en kunnares och forstsigpiäres forsknings- och iakttagelseförmåga behöfde han heller icke så synnerligen lång tid, för att uppsnappa och göra sig bekant med ställningar och förhållanden bland nybyggarne. Efter att hafva besökt alla andra platser förut, der skandinaver bygga och bo, tycktes han vara af den öfvertygelsen, att "Skandina via" bäst af alla egnar sig för skandinaviska nybyggare och detta af flere skäl. — Den icke minst viktiga faktorn, och som han tillfullo uppskattade, är den, att arbete på nära håll alltid kan erhållas hela året omkring.

Skogsafverkningen har börjat och många af nordens pyramider ha redan fått "bita i gräset".

Pastor Johan Fr. Seedoff från Minnesota har under månaden besökt kolonien.

Omskrifning. Poeten: Tillåter ni att jag läser upp för er några af mina nyare dikter?

Kritikern: Ja, men jag måste göra er uppmärksam på att jag har den fula vanan att — snarka.

Styft arbete. Scenen: ett inakorderingsställe. Tiden: Söndaga middag. "Ni åter ingen kyckling, hr Petterqvist?"
"Nej, tack så mycket — jag arbetar inte om Söndagarna."

LANDSMÄN
då ni behöfva köpa, glöm ej
A. HALLONQUISTS
Groceri Store,
688 — MAIN ST. — 688

Obs.: Svenska Almanackor för 1892
HOWDEN och HOWDEN,
ADVOKATER och NOTARII PUBLICI.
Kontor 519 Main Street,
WINNIPEG, MAN.

BILLIGT
LAND

— hvarst —

JORDBRUK BETALAR SIG.

CANADA PACIFIC JERNVÄGEN

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest.

PRISERNA ÄRO LÅGA
och
BETALNINGENS TIDEN 10 ÅR;

det vill säga, att köparen betalar en tiondedel kontant och resten fördelas på nio år med 6 procents ränta.

SÄRSKILDA VILKOR LEMNAS JORDBRUKARE,

hvarigenom de kunna göra sina afbetalningar efter hvarje års skörd.

— Om ni ej är i stånd att köpa land —

GÖR ATMINSTONE DETTA!

Skrif efter våra nya pamfletter och böcker, hvilka skola visa Eder huru man försäkrar sig om ett

HOMESTEAD AF 160 ACRES.
(129 TUNNLAND.)

och tillika berättä, hvilka framsteg idoga jordbrukare gjort i detta land. Skrif till

L. A. Hamilton,
Land Commissioner,
Winnipeg.

Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

OAK LAKE.

Nov. 2nd 1891.

På begäran af Herr C. O. Svenson, som är på resa genom Manitoba, för att finna ut omständigheterna och utsigterna här för skandinaver att forska sig ett hem och en oberoende ställning, vill jag gifva en sanningsenlig beskrifning öfver min 10åriga vistelse på denna plats. Jag kom från Sverige förutan, med l eller förmögenhet och började att arbeta vid Canada Pacific Jernvägen. Efter två år tog jag upp ett "homestead" på 160 acres och jag har haft god gröda hvarje år och kan säga, att det betalar sig bra att farma, men jag tror, att kreatursafvel är ett af de bästa företagen, en man kan begynna, isynerhet der det finnes goda betesmarker och höland, och det är lång väg till marknadsplatser. I fråga om kolonisering anser jag att det är mycket lättare för skandinaverne att slå sig ned mellan engelsktalande farmare från Ontario eller andra provinser; dennykomme har då tillfälle att lära sig landbruk. Mången tänker jag behöfver ej att lära, jag kan nog från "gamla landet," men han får snart finna att det återstår mycket lärdom, innan han förtjänar så mycket som sina grannar.

Denna plats var af ingen betydelse, då jag först kom hit. Man kunde få fritt land, hvarjt man ville vända sig, men det blef snart upptaget af invandrare från Ontario och andra provinser. Det var då många goda tillfällen för en man att slå sig ned för \$10.00 på en farm, som i dag är värd öfver \$2000.00. Jag har nu sålt min gård för ganska godt pris och egnar mig åt handel här i staden, som har växt betydligt. Vi hafva nu 3 elevators och en god ångqvarn, som formaler 500 bushel hvete i dygnet. Det är ej ovanligt att se från 50 till 100 farmare på marknadsplatsen sälja sin hvete, som nu är värd 65 cents för No. 1 och från 40—50 cents för skadadt. Ungefär fjerdedelen af hvetet i detta distrikt är obetydligt skadadt, men betingar dock godt pris. Skörden har varit 25 bushel pr. acre.

Jag vill råda mina landsmän att forsöka sin lycka i Vesta Canada, om de ej hafva det bättre, hvarest de befinna sig.

I kyrkligt hänseende hafva vi det godt; 4 engelska kyrkor finnas nämligen: presbyteriansk, church of England, metodist och baptist. Vi hafva ofta besök af svenska predikanter, som stannat för att uppsöka de få svenskar, som finnas här. Vi äro endast 3 familjer här, som enligt hvad det synes mig, hafva det ganska bra. De hafva ej heller något att klaga öfver.

Skolor finnas här öfverallt och man behöfver ej färdas mer än 4 eller 5 engelska mil för att se skolor, som alla äro väl besökta af de unga.

Jag kan säga, att finnes god utsigt för en man, som vill arbeta. Han kan snart forska sig en god ställning. Om han ej har lust att blifva landbrukare, så finnes mycket annat arbete att få. En snickare förtjänar \$2.50 om dagen och andra handverkare förtjena lika mycket om ej mer i proportion. En vanlig arbetare får från 20 till 35 dollars pr. månad jemte kost och logis och efterfrågan på alla sorters arbetare har varit mycket liflig på sista tiden. Det synes mig vara goda utsigter för befolkningen här.

Att döma af tidningarne har invandringen från Dakota tagit en utvidgad form. De hafva först sändt representanter för att se, huru utsigterna äro här och då desse funnit, att Manitoba och Nordvestern äro bättre, så öfverlemnade sina farmar till länekompagnierna eller tillbaka till regeringen. Enär de ej fått någon gröda på 3 eller 4 år, så måste de lemna och söka sig nya hem i Manitoba och Nordvestern. Här äro de välkomna, ty det finnes rum för tusenden.

Jag vill nu afsluta min beskrifning och om någon landsman, som kommer att läsa detta, tviflar på dess innehåll, kan jag hänvisa till Bank of Oak Lake eller till Imperial Bank of Canada, Brandon, Man. De vilja upplysa, huruvida mitt ord är öfverensstämmande med sanningen eller ej.

Eder landsman
B. Hallonqvist.

NEW STOCKHOLM.

Tröskningen är nu afslutad och afkastningen här å hvete är ca. 30 bushel per acre, hafren gifver från 60 till 80.

Hvete betalas i Whitewood med 60 @ 70 cent per bushel.

Plojningen är undanstökad och vintren har gjort sitt inträde. Några farmare hafva sålt en del hve-

te, men de fleste hålla på sin skörd i förväntning på högre priser längre fram på vintern.

Våra farmaregubbar äro glada och förnöjda; så snart man mötes, faller alltid talet på den goda afkastningen och Nya Stockholms goda jord. Man får ofta höra tack-sambets uttryck till herr E. Ohlén, som nog viste, hvad han gjorde, då han utvalde denna plats till ett framtids hem för oss skandinaver. Äfven herr C. K. Hendrickson kan hafva orsak att glädja sig öfver det goda resultatet af sitt nedlagda arbete med afseende på emigrationen här till.

Herr C. O. Svenson från Waterville, Quebec, gjorde oss ett besök den 20. inst. och stannade i 3 dagar. Ändamålet med hans besök, var, att taga säker och full kännedom om jordens beskaffenhet och att genom samtal med koloniens innebyggare göra sig förvissad om deras belägenhet.

Herr Svenson är en af de första Svenskar, som bosatt sig i Canada. Han slog sig ned i Waterville för 22 år sedan och den svenska kolonin derstädes räknar nu öfver 200 medlemmar. Herr Svenson är en ansedd man och uppbär stort förtroende bland sina landsmän; han har också nu blifvit medlem af den Canadiska Regeringen att fasta den skandinaviska Emigrationens uppmärksamhet på Canadas rika jordmon och söka påvisa alla de fördelar af att settla här i landet i stället för att såsom hittill skett, slå sig ned på Minnesotas och Dakotas stora skoglösa slätter, der ved nästan icke kan vara att finna och der snöstormar rasa utan upphåll 3 a 5 dagar, begrafvande byggnader och allt.

Det är ej ovanligt vintertid i Dakota, att kreaturen få stå buända vid en tön krubba flera dagar å rad, begrafna i snön, och först efter det stormen upphört kunna erhålla hjälp. Det är heller icke ovanligt på platser i Minnesota och Dakota, att då herrar farmare resa till staden, man finner både dem och hästar ihjelfrusna på vägen. Det är i sanning en skon trost i be-drofvelsen för den efterlemnade enkan med som oftast stor familj omkring sig, att veta sig vara i besittning af en egendom på 160 acres, gifvar de en afkastning af 5 @ 6 bushel per acre, in-tecknad med

Calgary & Edmonton

JERNVÄG

- och -

Qu'Appelle, Long Lake & SASKATCHEWAN

JERNVÄGS och Angbåts-Bolag.

UTMARKT ÅKERBRUKSLAND

- till salu -

på billiga och lätta villkor.

FRUIT REGERINGSLAND

kan ännu erhållas inom korta afstånd af dessa jernvägs stationer

Alla förnödmna upplysningar meddelas betet villigt af

OSLER, HAMMOND & NANTON,

Land-Departement, 381 Main Str
WINNIPEG, CANADA.

kanska 2000 upptill 4000 dollars skatt — icke behöfver en sådan försörja mycket för framtiden.

Det är ej underligt, att en sådan man, som herr Svenson, önskar sanningsenligt upplysa och vägleda sina landsmän, hvarthän de böra resa, för att finna hvad de öberoende hem ett lyckligt och oberoende hem för framtiden. Jag hoppas att hvarje svensk i Canada vill räcka honom en hjälpsam hand i hans prisvärda företag.

Herr Svenson fann Nya Stockholms hälla allt hvad han af olika tidningar sett föreläktigt uttalandt derom, och torde han sjelf framdeles yttra något om sin visit hos oss.

Augustana församlingen har fått det löftet från Minnesota konferensen, att en student skall stationeras i Winnipeg mot en betalning af 50 dollars per månad. Han delar sin verksamhet mellan församlingarne i Winnipeg och Nya Stockholms, hvilka också ikläda sig hvardera betala halfparten af utgifterna. Hvad tänka våra förståndiga vänner i Scandinavia på, som låta ett så godt köp falla sig ur händerna?

S.

EN UPPFINARES MISSÖDEN eller Historien om det patenterade säkerhetsficklaset.

Bland alla de ljushuvuden som studerade ingenjörsvetenskap vid tekniska högskolan i X-köping var ing så flitig och uppfinningsrik, som vännen Maximus Pettersson, varför han också inom kort blef föremål för kamraternas odelade beundran.

Bland den massa inventösa artiklar-af olika slag som den outtröttlige Maximus på ganska kort tid konstruerade må endast följande nämnas såsom karakteristiska för uppfinnaren.

Den praktiske notvänderen. Denna apparat var i och för sig ett litet mästestycke af sinnehet. Som maniet antyder var den praktiske notvänderen afsedd att användas om bladen i ett musikhafte på det att inga onödiga pauser skulle uppstå under det den spelade var sysselsatt att på instrumentet exekvera kompositionen. Apparaten var konstruerad så, att den bekvämt kunde skötas af en enda person, hvilken på ett tecken af musikan-ten blott behöfde trycka på en fjeder, då notbladet ögonblickligen vändes af sig sjelf.

Hade Maximilian Pettersson ej begått den oförsigtigheten att kalla sin uppfinning praktisk, skulle den måhända gjort lycka. Men mot denna benämning gjorde man den anmärkningen att en praktisk person på ett tecken af den spelande lika lätt kunde vända om bladet i ett musikhafte utan tillhjälp af uppfinningen. Och det tvingades Maximus att erkänna fast han aldrig förut kommit att tänka på saken.

Detta första nederlag blef emellertid endast en sporre till förnyade upptäckter ty eljes skulle Maximus tvingats erkänna att han var dum och det ville han på inga villkor. Med korta mellanrum konstruerade han således ytterligare följande nödvändighetsartiklar:

De outslitliga byxknapparna, som skrufvades fast i de onämnbare plaggen.

Den nödvändiga skostroppen, som med fördel kunde användas när man råkade få ur de vanliga trossarna, och fåfångt sökte draga på sig ett par stoffar.

Samt slutligen: Den patenterade servettringen (system Maximus Pettersson) hvilken afven var användbar till äggkopp.

På dessa uppfinningar skulle en engelsman ha blifvit bergad karl, en tysk fortjänat en väcker förmögenhet och en yankee blifvit mångmillionär, men för Maximus Pettersson blefvo de i stället ruinerande, ty han lyckades aldrig trots

ifriga bemölandan att intressera någon för sina arbeten. Så olyckligt är det att vara svensk uppfinnare.

Men ungefär samtidigt gjorde Maximus en annan upptäckt: han älskade. Och den upptäckten sammanhänger på ett egendomligt sätt med en af hans märkvärdigaste uppfinningar, hvilken derigenom fick ett särskilt intresse. En dag föll nämligen Maximus Pettersson på den luminösa ideen att konstruera ett säkerhetsficklaset afsett att hindra tjuvar från att tillägna sig ens plånbok, börs eller nåsduk.

Sjelf var han naturligtvis den förste att göra bruk af sin nya uppfinning, hvarför han genast försåg alla sina fickor med säkerhetsficklaset till hvilka han stänligt bar nyckeln i soad om halsen, innanför skjortan.

Ochdermed äro vi genast inne på ett nytt kapitel i vännen Maximus historia.

Han älskade, som sagt och umgicks mycket fortroligt i sin fastmos hem. Följaktligen var han afven själskrifven vid alla fester inom familjen. En väcker dag inviterades han på supé och mottogs som alltid med öppna armar. Af tonen förlöt till en början rätt angenämt i den älskades sällskap. Men när slutligen korten kommo fram, fattades tredje man vid ett af vira borden och nu hjälpte inga protester. Maximus fördes af värden med mildt våld fram spelbordet och tvingades att slå sig ner midt emot sin blifvande svärfader.

Och detta blef hans olycka ty den som har tur i kärlek har otur i spel säger ordspråket. Detta fick afven Maximus erfara. Han satte bet på bet oupphörligt, ty hans tanke var på annat håll. Och när slutligen uppgörelsens timma slog, hade han förlorat icke så obetydligt. Det enda som glädde honom var att värden, hans blifvande svärfar vunnit alltsammans. Med ett resignerat leende grep han efter sin plånbok i rockfickan.

Men den var stängd, som alltid. Nu drog han oförmärkt fram smoden hvarpå nyckeln till fickan set hängde. Till sin förtviflan upptäckte han då att den lilla nyckeln var borta! Förgäfvets trefvade hans fingrar innanför västen, men nyckeln stod ej att finna. Maximus bleknade, hvilken tanke skulle hans blifvande svärfar få om honom om kredit för spelskulder. Det skulle visst icke starka hans egen kredit i gubbens ögon.

Suopen är serverad! annälde den vackra husingfrun i dörren.

Då fick Maximus en ide och närmade sig värden under det gästerna troppade ut i matsalen.

Förlåt bästa farbror, jag måtte ha glömt min plånbok i min öfver-

rockficka. Jag kommer genast, utbrast han och ville aflägsna sig.

Seså, plånboken hinner du nog få rätt på sedan. Kom nu, sade den fryntliga värden.

Nej, jag måste ha rätt på den nu eljes kanske jag glömmar bort vår lilla affär svarade Maximus och skyndade genast genom ett par rum efter tjänstflickan, som han upphann på tröskeln till jungfrukammaren.

Kära Anna, jag måste vara en sam några ögonblick. Kan jag få gå in här? frågade han.

Det går nog an, men ingeniorer får ursäkta att det är bäddadt, svarade hon oskyldigt.

Gör ingenting, bara jag kan vara säker om att få vara i fred här på några minuter, sade Maximus och sköt flickan ut genom dörren.

Nu voro minuterna dyrbara, ty han måste ha reda på nyckeln till ficklaset.

I ett ögonblick drog han af sig stötlarne och skakade dem öfver golvet utan att finna hvad han sökte. I nästa ögonblick hade han knäppt upp sin väst, lossat hängslena och dragit af sig pantalongerna. Andtligen! Den lilla nyckeln var återfunnen.

Då hör han steg närma sig, blir förvirrad, snurrar några slag i rummet, hör någon gripa låset för att öppna dörren! Nu förlorar han hvarjespårfatsinnesnärvaro, släcker lampen, kryper ner i den bäddade sängen och drar med skalfvande händer täcket öfver hufvudet på sig. Dörren öppnas, han hör sin fastmos röst, hon ropar på jungfrun, derpå hör han henne utstöta ett fasans skri vid åsynen af de på golvet liggande benfodralen. Nästan omedvetet rusar han upp ur sängen med vildt uppspärrade ögon och håret på ända.

Tyst för guds skull! hiskar han.

Ett nytt skri af fasa, tiobubbelvärdre än det förre, och hans fastmos svimmar i hans armar. Nu anländer värden och värdinnan med ljus, följda af några nyfikna gäster.

Stäng dörren! stönar den olycklige Maximus och sjunker tillintet gjord ner på en stol.

Ett par minuter senare lemnade han obemärkt suopen.

Sedan dess har han aldrig gjort

några uppfinningar. Och än i dag är han ungkarl. Men på hans moral finns ingen fläck, ty alla hans bekaute kanna hans kärlekshistoria och tro på den.

RIKEDOMENS FARA.

Legend af Xavier Marmier.

En qväll då vår Herre var ute och färdades i Picardie ofverraskades han vid inträdet i en liten by af natten. Han sökte ofverallt efter ett hus hvarest han kunde få en tillflyktsort, men alla dörrar voro stängda, elden på hvarje hård släckt, alla innevägnare insomnade.

En last från slutet af en mörk genad hölls bulleat af en slaga hvarmed man trökade så, och lyste ett litet ljus. Vår herre rigtade sina steg åt detta håll, kom fram till en loge och bultade på dörren. En bonde kom och öppnade.

— Ni skulle väl inte vilja ge mig herberge öfver natten? frågade den gode Herren. Ni skall inte ångra er.

Derefter tillade han: — Alla människor sova redan. Hur kommer det sig, att ni arbetar så sent?

— Ack, svarade bonden, jag fick i går veta, att jag skulle bli lagd öfver af en obarmhertig fordringsägare, om jag inte i morgon betalade, hvad jag är skyldig honom; därför hålla min hustru, min son och jag nu på att jag kan sälja den på marknaden och betala min skuld. Vi ha sedan ingenting kvar och jag vet inte hvad vi skola leva på under vintern. Men Gud hjälper oss väl.

— Då bonden sade dessa ord torkade han svetten från pannan och förde handen till ögonen som stodo fulla af tårar.

Vår Herre fattades af tårar.

— Tappa ej modet, min hederlige vän. Då jag bad er om gästfrihet, sade jag, att ni ej skulle ångra att ni skänkte mig den. Jag vill bevisa, att jag talat sant.

Han fattade den lampa som hängde på en af logens bieklar och förde den till en sådeskärfve.

— Hvad gör ni? ropade bonden forskräckt. Ni tändar ju eld på alltsammans.

Men i sammestund de fruktade att få se allsiden flamma upp i ljus låga, got sig i stället från kärvarne ett regn af gyllene korn. Vid åsynen af detta under föllo bonderna på knä.

— Emedan du varit barmhertig, sade Herren till bonden, emedan du i din fattigdom mottog främlingen som kom till dig som en fattig tillgång, skall du bli belönad. Det är

Herren som inträd i din loge, det är Herren som gör dig rik.
 Vid dessa ord försvann han.
 Regnet af sädeskornen upphörde ej under hela natten och på morgonen voro både logen och gården fyllda af en säleshög, som räckte upp i jernhöjd med kyrktornet.
 Bonden betalades sina skulder, köpte jord, och byggde sig ett hus. Han var rik och blef högmodlig, elak och hård mot de fattiga. Han och hans söner väntade sig vid öfverflöd och öfverlemnade sig åt alla slags utsväfningar och dåliga yanor, tills de slutade med att ruinera sig. Som de varit obarmhertiga i sin rikedom, funno de ingen hjälp och ingen skonsamhet i sin fattigdom.
 En qväll, då den gamle bonden druckit mer än vanligt, kom han åter in i sin loge. Hon kom ihåg det under, som gjort honom rik, och trodde, att han kunde upprepa det. Han fattade lampan, närmade den till en kårfe, satte eld derpå, och hans hus, med allt hvad som fans kvar deri, brann upp och han dog i fattigdom.

SKÄMT.

Vetenskapligt. Läraren: "Hvad är hastighet?"
 Lärjungen: "Hastighet är det, hvarmed man släpper en varm tallrik."

Turki-kt. En turkisk fregatt strandade på kusten af Samos. Derpå domde paschan öns invånare att ersätta fartygets värde, i det han sade:

"Om icke er ö legat i vägen, så hade fregatten icke strandat."

Falsk skott. Förste jägaren: "Hvad var det för väsen hos er derborta? Har professorn ändtligen en gång träffat något?"
 Andre jägaren: "Ja, sex stycken ett skott."

Tredje jägaren: "Hvad då?"
 Andre jägaren: "Våra vinfaskor i matsäckskorgarne."

Också en skäl. En qvinmohatäre föreslog här om dagen i ett sällskap följande skäl:
 "En skäl för qvinnor. Hon behöfver inga loford. Hon talar för sig sjelf."

Skickligt A.: "Kan du tänka dig, Pettersson, ramlade nyligen ned för trappan med 12 'halfvor' öl och slog ej sonder en enda."
 B.: "Det är bra gjort."
 A.: "Ja, men han hade tagit in dem, förstärkt."

En ung skald frågar förläggaren: Skulle ni vilja ge ut min diktsamling?

— Det beror på, om ert namn är känt.
 — Mitt namn, är ett af de mest kända i landet.
 — Och ni ser dock så ung ut... Ni heter?
 — Pettersson.

En indignerad fader har i "Helsingör Dagbl." låtit offentliggöra följande:

"Jag vill härmed varna hvar och en, som kalar min son för 'Rullepöse', då jag inte vet hvad det skall betyda."

J. Jørgensen, arbetskarl, Skottery.

Fin vink. Han:
 — Tror du att din pappa skulle ha någonting emot att du gifter dig med mig?
 Hon:
 — Jag vet inte. Liknar han mig så har han det nog.

Sörjande enka. Sedan min Emil lemnade mig, tvättar jag mina nån-dukar i tårar och torpkar dem med mina suckar.

CANADA PACIFIC JERNVÄGENS.

Arbetskontor och Biljettförsäljning

Örnan och jernvägs biljetter till alla platser.

Billigaste priser.

ALEXANDER CALDER, Agent, 677 Main Street, Winnipeg

A. G. HAMPLES KOTTHANDEL

Main Str. 351. Delikata charkuterivaror af eget fabrikat.

Beställningar mottagas och utföras punktligt.

Kom och se vårt fönster. 351 MAIN STREET 351.

Svensk Bokhandel.

Största urval af alla slags svenska böcker till billigaste pris. Liberal rabatt till abonnenterna och bibliotek.

Katalog sändes gratis.

SWEDISH PUBLISHING CO., Box 1021. MINNEAPOLIS, Minn. U.S.A.

ALLAN-, DOMINION OCH BEAVER-LINIERNÄ

Sälja passagerar-biljetter mycket billigare än alla andra linier. Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$36.00
Från Stockholm	\$39.00
Från Åbo, Wasa, Hangå, Gamla, Karleby, Kristinestad, Björneborg och Jämsöstad	\$42.00
Från Uleåborg och Helsingfors	\$43.00

Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGLISTA.

ALLANLINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Portland
19 November	Parisian	8 December
3 December	Mongolian	22 "
17 "	Numidian	5 Jan.
31 "	Parisian	19 "

DOMINIONLINIEN.

Ångare	Från Liverpool	Från Portland
Oregon	12 November	3. December
Sarnia	26 "	15. "
Labrador	10 December	29. "
Oregon	24 Januar	12. Januar
Sarnia	7 "	26. "

BEAVER LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Boston
14. November	Lake Superior	5. December
24. "	Huron	15. "
5. December	Ontario	25. "
14. "	Winnipeg	2. Januar
24. "	Superior	12. "
3. Januar	Huron	22. "

Vidare upplysningar meddelas af:

- J. W. BERG, Plum Coulee, Manitoba.
- JOHN HALLONQUIST, Bergen, Manitoba.
- B. HALLONQUIST, Oak Lake, Manitoba.
- ALEX. STENBERG, New Stockholm, Ohlen P. O. Assa.

af hvem som helst Ångbåts agent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR, GENERAL PASSAGERAR AGENT, WINNIPEG.

FRÅN STAD OCH LAND.

Gubben Vinter gjorde en påhelsing.

Pastor Johnson har återkommit från en längre tripp till Chicago. Han var glad att åter befinna sig hemma.

Herr E. Ohlen återkoin hit efter en frånvaro af knappt ett år.

Organisten A. Lindholm har af rest till St. Paul för att finna en större verksamhets krets.

Firman Moberg & Co. fann ej fotografiflären fönn icke hvarför bolaget upplöstes.

Herr O. Simonson har utlyrt större delen af sitt hotell till herr Kihlman från Ystad. Den senare kommer att likaledes ombänd hafva matserveringen å platsen.

"Våra gossar" hafva nu återkommit till staden, sedan den hastigt påkomna vintern i förtid afbrutit arbetena på Souris banan.

Herr A. Hallonqvist har öppnat diversehandel i Sproules Block nära intill C. P. R. stationen. Herr H. som ännar importerar en hel mängd rariteter såsom lutisk, ansjovis etc. borde kunna på räkna sina landsmäns patronage. De borde för en gång skuld försöka handla hos en svensk.

Latterska kyrkans medlemmar hade den 25te dennes anordnat en liten fest med åtföljande försäljning af en del vackra arbeten. Till följe af herr Lindholms afresa blef det beslutadt att framskjutadagen, hvadan anordningarna ej kunna blifva så goda som önskvärdt varit. Allas var vän, Roadmaster Pansar agerade auktionist och bidrog ej så litet till det vackra resultatet. Han syntes vara öfvertygad om nödvändigheten af ett par närvarande ungherrars snara giftermål, emär han till dem sålde en hel mängd af mycket fina små klädespersedlar och dylikt. Mätte de nu ändtligen taga vinken i åkt och dra åsatt. Mr. Wendelboe var talaren för aftonen och som vanligt förekom en myckenhet kaffe och "dopp". Flere engelsmän sågos och slatterna må med skäl lyckönskans på grund af det goda resultatet af denna deras första tillställning.

Uställningen i Winnipeg var särdeles lyckad i finansielt hänseende trots det daliga värdet. I det att nettovinsten är 7000 dollar, med hvilka medel en hel del nödvändiga utgifter nu kunna mötas.

Bref och paketer för Sverige, Norge och Danmark skola vara inlemnade å postkontoret fredags- förmiddagar.

Den tysk-lutherska församling, som forestås af Pastor Streich, inviger nästa söndag sin nya beqväma kyrka. Den är belägen i hörnet af 6de gatan och 9te avenyen samt företar ett synnerligt tilltalande yttre. Ceremonierna blifva mycket högtidliga och en mängd präster från olika delar af landet skola tala. Sångkören kommer att afsjunga flere enkla men synnerligen vackra psalmer. En hvaf inbjudes vänligast.

Herr Alfred Åkerlindh hitkom i dag åtföljd af Herr Erikson från Sjörsvall. Den senare, hvars ankomst redan länge väntats, ännar taga en grundlig öfversigt öfver våra kolonier. Det är endast att beklaga att året är så långt framskridet. Herr A. Kommer att åtfölja på resan, som utsträcker sig ända till Edmonton.

Några få landsmän hafva rest hem till Sverige för att jula.

De stora atlantiske ångbåtsbolagen hafva nu öfvergifvit Halifax och gå i stället ut från Portland, hvarifrån ångarna afgå hvarje tisdag under vinterns lopp.

Section förman A. Voss och Miss Violet Joekson sammanviges den 5te dennes i Melita, hvarest de också slagit ned sina bopålar.

Herr Wallstedt inkom för vintern från Scandinavia. Han meddelar, att tillståndet i denna Koloni är godt, sedan nybyggarna nu kommit riktigt på det klara med förhållandena. Han var särdeles missnöjd öfver att en mängd missdandade rykten utsprids om nybygget.

OAK LAKE.

Pastor J. F. Seedorf från Minnesota hitkom den 9de inst. på aftonen och stannade här en dag. Den 10de på aftnen predikade han hos herr B. Hallonqvist. Nästan alla Scandinaver här på platsen voro närvarande. Pastorn afreste samma a. ton till Fleming.

Herr E. C. Bruhn, som varit här i landet ca. 2 år, afreste den 10de dns härifrån till Danmark.

Priset för lma hvete står fast i 68 cent; lägre grader betalas med 50 a 65 cent.

En lista cirkulerar nu fortiden här på platsen i syftemål att bilda en

"Royal Templar of Temperance" loge, och några af härboende scandinaver hafva med intresse omfattat saken.

Herr B. Hallonqvist firade "Thanksgivings" dagen med en ostrom supé, hvare ca. 25 personer deltog. Sinnessämningen var gemytlig och aftonen g. ad.

THE SCANDINAVIAN HOTEL.

O. SIMONSON,

Proprietor

Milt emot C. P. R. Station.

Tillhandahåller resande rum och spisning jemte allt annat, som tillhör en väl ordnad världshus rörelse.

DOMINION LINIENS

KONGLIGA POSTÅNGARE.

VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.

Den finaste och billigaste vägen från Europa till

CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA.

Dominionliniens ångare äro alla af utmärktaste slag, stora och beqväma, bygda i vattentäta afdelningar och förda af mycket erfarna befälhafvare.

Föräckspassagerarnes sofrum äro stora och väl ventilerade, och passagerarne erhålla tillräckligt med helsosam och väl tillagad föda. Mellandäckpassagerarnes bekvämligheter äro märkningsvärdt goda och väl värda resandes uppmärksamhet.

Salongerna äro belägna i midten affartyget, hvarest den minsta rörelsen eger rum och äro elegant möblerade.

Uppmärksamma uppsare och uppsarskor äro anställda för passagerarnes bekvämlighet samt en skicklig och forekommanda tolk finnes om bord på hvarje ångare. Skandinavisk tolt finnes om bord på hvarje ångare. Familjer åtskiljas hvarken om bord på ångarna eller på tågen. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets special-tolk ombord för att mota och taga värd om passagerarne. Han efterter, att de utan uppskof komma ombord på tåget, att deras saker blifva poletterade och medförda samma tåg, som passagerarne, samt medföljer dem sedan på resan, och detta utan någon som helst kostnad för passagerarne. Alla bref, adresserade till passagerare från deras vännar, öfverlemnas genast af tolken.

Emigranter, passerande genom Chicago, mötas också vid stationen af bolagets agent, som är en skandinav. Nybyggare för Manitoba och British Columbia besvaras icke af tulltjenstemän, emedan hela färden bär öfver britiskt område och sakerna äro derfor tullfria. Resan med Canada Pacific-järnvägen göres från Atlantiska till Stilla hafvet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevigt samt fria sofvagnar, så att resan göres mycket bekväm och angenäm. Tusenden hafva rest med Dominionlinien och kunna ej nog uttrycka sin tacksamhet och belåtenhet öfver den utmärka värd och behandling, som de rönt såväl under sjöresan som på järnvägen.

Må hvarje person, som ännar utvandra, taga noga reda på Dominionliniens agent och se till att de få biljett med denna linie och icke å en annan.

General-Agenterna i Skandinavien äro:

Christiania . . . . . J. Krantz, 11 Jernbanetorv.
Bergen . . . . . Casper Dreyer
Stavanger . . . . . Bröderne Haabeth
Christiansand . . . . . Arthur Normann
Göteborg . . . . . J. E. Sörenson, 36 Sillgatan
Kjöbenhavn . . . . . Laur Lassen, 7 Nyhavn
Malmö . . . . . A. N. Widegren, Hamnen
Stockholm . . . . . John Kihlman, 7 klockgiutaregränd.

Flinn, Main & Montgomery,

Hufvudredare, 24 James Str., Liverpool, England.

(* Skottgränd No. 1.